

ANG

Sayaλ

PAHAYAGAN NG PARTIDO KOMUNISTA NG PILIPINAS
PINAPATNUBAYAN NG
MARXISMO-LENINISMO-MAOISMO

Taon XXXI Bilang 7

Hulyo 2001

EDITORIAL

Igiit ang laban para sa P125 dagdag sa arawang sahod ng mga manggagawa!

Lubos na makatarungan ang kahilingan ng masang manggagawang Pilipino para sa pambansa at *across-the-board* na karagdagang P125 sahod. Wasto lamang na ito ay mahigpit na panghawakan at militanteng ipaglaban ng mga manggagawa. Dahil makatwiran, tinatamasa nito ang malawak na suporta ng iba't ibang demokratikong sektor.

NILALAMAN

- 1 EDITORIAL:** Igiit ang laban para sa P125 dagdag sa arawang sahod ng mga manggagawa!
- 4 Mga milyunaryo sa gubyerno**
- 6 Ang halalan para sa *party list* at wastong papel ng mga progresibo sa loob ng reaksyunaryong parlamento**
- 9 Mga katotohanan sa likod ng "pagmamalasakit" ni "Ate Glo" sa maralitang lunsod**
- 10 Paggamit sa bansa bilang base militar, patuloy na iginigiit ng US**
- 13 Igiit ang pagpaparusa kina Estrada, mga Marcos at iba pang may mabibigat na kasalanan sa bayan**
- 15 Patuloy na lumalala ang sistema ng edukasyon sa ilalim ng rehimeng Macapagal-Arroyo**
- 16 Pagkakaisa laban sa dagdag-pasanin, bulok at maanomalyang ROTC**
- 18 Mga balita ng pakikibaka**

PANAWAGAN

Ang Lupong Patnugot ng **Ang Bayan** ay nag-aanyaya sa mga mambabasa na mag-ambag sa pagpapahusay ng ating pahayagan sa pamamagitan ng pagbibigay ng mga komentario at mungkahi, mga balita o mga rebolusyonaryong karanasan na maaaring ilathala sa ating pahayagan.

Maaaring makhuha ang pinakahuling isyu ng **Ang Bayan** sa internet. Magtungo sa

www.angbayan.org

Tatanggap din ng mga liham sa

editors@angbayan.org

Ang pakikibaka ng mga manggagawa para sa karagdagang sahod ay isang mayor na pampolitikang hamon sa rehimeng Macapagal-Arroyo. Nakaambang lalong mabilis na mahiwatalay ang rehimeng sa mamamayan kung tatanggihan nito ang P125 dagdag na sahod na iginigiit ng mga manggagawa.

Ang kakarampot na sahod ng mga manggagawa ay hindi na makaagapay sa harap ng pagsirit ng presyo ng mga karaniwang bilihin.

Nito lamang nakaraang mga buwan, itinaas ng mga kumpanya ng langis nang mahigit 80 sentimos bawat litro ang presyo ng mga produktong petrolyo. Ang pagtaas ng presyo ng langis ay isa sa pinakamalalaking salik sa pagtaas ng presyo ng mga karaniwang bilihin. Ayon sa mismong datos ng gubyerno, bawat buwan mula Mayo ay tumaas nang humigit-kumulang 7% ang presyo ng mga bilihin.

Mismong sa pananaliksik ng National Wages and Productivity Commission, isang ahensya ng gubyerno, nakitang kinakailangang kumita ng P509 bawat araw para tugunan ang mga batayang pangangailangan ng isang anim-kataong pamilya. Kung gayon, sadyang hindi makaaagapay ang tinatanggap na minimum na sahod na P250 (sa Metro Manila).

Kung tutuusin, ang hinihingking karagdagang sahod ng mga manggagawa ay bahagyang pagbawi lamang sa dating halaga nito. Sa taya ng Kilusang Mayo Uno noong kalagitnaan ng 1999, ang halaga ng piso ay bumagsak na nang mahigit 30% mula 1994. Mula noon, tumaas naman ang gastos sa pamumuhay nang mahigit 87.3%. Ang pagkamit ng hinihingking 50% karagdagan sa sahod ng mga manggagawa, kung gayon, ay malayong kulang pa para pumuno sa malaki nang nawala sa kanilang kinikita.

SINIMULANG IPAGLABAN NG MGA MANGGAGAWANG PILIPINO ANG P125 *across-the-board* na karagdagang arawang sahod sa buong bansa noon pang 1998. Inilunsad ito sa gitna ng mabilis na pagbagsak ng kanilang kabuhayan at pagtaas ng mga presyo. Itinulak ito ng matinding dagok na idinulot ng krisis panlipunan sa sahod at sa katayuang panlipunan ng mga manggagawa. Bumulusok ang ekonomya ng Pilipinas na kinatampukan ng matarik na pagsadsad ng halaga ng piso sa palitan, pagtumal ng kalakalang panlabas at ng lokal na produksyon, paglaki ng disemplyeo at pagtaas ng presyo ng mga bilihin.

Nitong nagdaang mga taon, ang paggiit ng mga manggagawa para sa karagdagang sahod ang naging pangunahing laman ng mga welga at rali sa lansangan. Kinilala ang katumpakan ng kahilingang ito, niyakap ng malawak na hanay ng mga manggagawa at sinuportahan ng iba't ibang sektor. Noong 2000,

inihain sa kongreso ang panukalang batas para sa P125 dagdag na sahod ngunit binarahan ito.

Sa kabilang napakalinaw at napakakagyat na pangangailangan para sa malaki-laking karagdagang sahod sa buong bansa, walang ginawang positibong hakbangin ang reaksyunaryong gubyerno upang harapin ito.

Sa mga nakaraang taon, tila pinatakan ng kalamansi ang sugat ng mga manggagawa nang iniutos ang kakarampot na mga pagtaas sa sahod. Ang akumulasyon ng mga idinagdag sa sahod mula 1997 ay aabot lamang ng P69 bawat araw na hindi man lamang sapat upang makaagapay sa pagtaas ng presyo ng mga bilihin sa mga nakaraang taon. Umaabot na ngayon sa mahigit P292 ang agwat sa pagitan ng mabilis na lumalaking gastos para sa disentang pamumuhan at ng napakababang tinatanggap na minimum na arawang sahod ng mga manggagawa.

Mismis ang kapalit na inihain ng rehimeng Macapagal-Arroyo, tulad ng iminumungkahi niyang Emergency Cost of Living Allowance (ECOLA) at panukalang bawasan ang binabayaran buwis. Maliit na halaga at pansamantalang lunas lamang ang mga ito. Sa katunaya'y pinaabonohan lamang sa mga negosyante ang ECOLA. Ibabalik ito ng mga

manggagawa kapag may makamit silang dagdag na sahod o alawans. Ang kabawasan naman sa buwis ay napakaliit na bentahe at babawiin din ng gubyerno sa pamamagitan ng pagbabawas ng badyet para sa mga serbisyon panlipunan. Dagdag pa'y hindi aplikable ang kabawasan sa buwis sa kasong mga manggagawang tumatanggap lamang ng minimum na sahod.

Binibigyang-katwiran ang pag-pigil sa makabuluhang pagtataas sa sahod ng mga manggagawa sa pamamagitan ng mga sagadsaring maka-imperialista at anti-manggagawang teorya at argumento. Pinakabulaan sa mga ito ang pagsasabing anti-manggagawa ang pagtataas sa sahod ng mga manggagawa dahil umano'y magbubunsod ito ng pagtaas ng presyo ng mga bilihin, magreresulta sa pagbagsak ng mga empresa at paglaki ng disempleado at magpapalala sa krisis sa ekonomya.

Ang neokolonyal na patakaran ng murang lakas-paggawa ang panguna naging usaping kagyat na kinakaharap ngayon ng masang manggagawang Pilipino. Kailangang isa-nib ang puspusang paglaban ng mga manggagawa para sa karagdagang sahod sa paglaban sa patakaran ng murang lakas-paggawa na dikta ng IMF-WB at umaayon sa "globalisasyon", liberalisasyon, deregulas-

Sa kabilang napakalinaw at napakakagyat na pangangailangan para sa malaki-laking karagdagang sahod sa buong bansa, walang ginawang positibong hakbangin ang reaksyunaryong gubyerno upang harapin ito.

yon at denasyunalisasyon.

NAGPUPUYOS ANG DAMDAMIN NG MGA manggagawa sa harap ng paulit-ulit na pagsambit ng rehimeng Macapagal-Arroyo na kailangan nilang tiisin ang mga hakbang sa pagtitipid samantalang pinababa-yaan nitong mabundat sa tubo ang malalaking kapitalista. Ito'y sa harap din ng sitwasyong tumatanggap ng milyun-milyong pisong sweldo ang mga pinuno at upisyal ng mga ahensya ng gubyerno at malalaking pribado at pampublikong korporasyon samantalang ang sahod ng mga manggagawa ay nakapako sa napakababang antas.

Kinakailangang puspusang ipaglaban ng mga manggagawang Pilipino ang kahilingan para sa karagdagang P125 sa kanilang arawang sahod upang sagkaan ang mabilis na pagbagsak ng kalilad ng pamumuhan ng mga manggagawa at ng kanilang mga pamilya. Higit dito, ang tuluy-tuloy na pagsusulong at pagpapalakas ng pakikibaka ng mga manggagawa ay magsisilbi para patatagin ang kanilang pampolitika at panlipunang katayuan at palakasin ang kakayahan sa pagsusulong

Taon	Iniutos na dagdag sa minimum na sahod	Minimum na arawang sahod (NCR)	Gastos sa Pamumuhan (Daily Cost of Living)	Agwat*
1997	P7	P188.00	P393.63	P236.70
1998	P10	P198.00	P437.21	P262.61
1999	P25.50	P223.50	P460.36	P266.66
2000	P26.50	P250.00	P509.00	P292.33

*kinwenta batay sa 26 araw ng trabaho at 30 araw ng konsumo bawat buwan

ng mga pakikibaka ng mamamayan at ng kanilang uri.

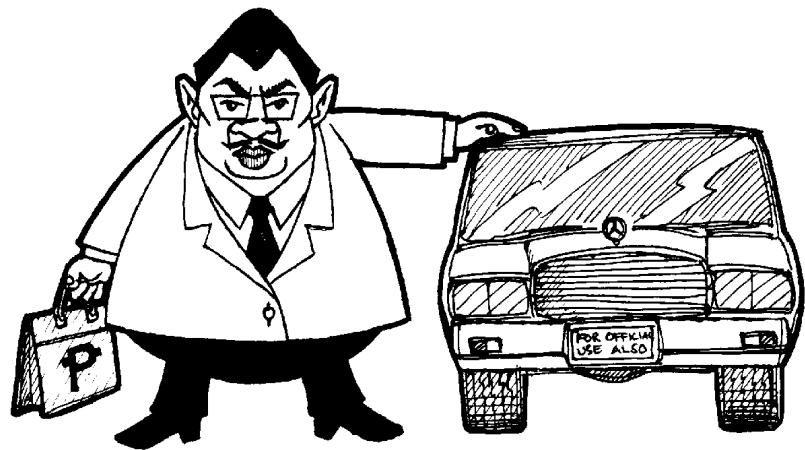
Nakatakdang ipanukala sa kongreso ang karagdagang P125 sa arawang sahod. Ang bagong halal na si Kongresman Crispin Beltran, tagapangulo ng Kilusang Mayo Uno at lider ng Bayan Muna ang mismong maghaharap nito. Kinakailangan itong suportahan nang buung-buo. Gayundin, kinakailangang suportahan ang pagbasura sa batas na nagbuo ng mga Regional Wage and Productivity Board na siyang ginagamit upang hatiin ang hanay ng mga manggagawa, ikalat at pahinain ang kanilang pakikibaka at baratin ang kanilang mga sahod.

Ang higit na mahalagang salik upang maging matagumpay ang labang ito ay ang pagbubuo ng pinakamalawak na posibleng pagkakaisa sa hanay ng mga manggagawa kasa-bay ng pagpupunyagi nila sa mili-tanteng landas ng pakikibaka. Anumang makakamit na tagumpay ng mga manggagawa, higit sa anupaman, ay nakasalalay sa lawak at ighting ng kanilang paglaban sa mga pabrika at lansangan sa buong bansa. Napakalaking halaga rin ang malawak na suporta rito ng iba pang progresibong sektor at demokratiko uri sa lipunan.

Responsibilidad ng Partido at mga rebolusyonaryong pwersa na itaas ang kamulatan at militansa ng mga manggagawa upang magpunyagi sila sa pakikibaka laban sa malaaliping pasa-hod at isanib ito sa pangkalahatang pag-laban kaisa ang mga demokratikong uri at sektor upang wasakin ang mapang-aping malakolonyal at malapyudal na sistemang panlipunan at hawanin ang landas tungo sa ganap na pagpapalaya ng uri at ng mamamayan mula sa pagsasamantala at pang-aapi. **AB**

Mga milyunaryo sa gubyerno

Lantarang pandarambong sa kaban ng bayan

Patuloy na ipinagkakait ng gubyerno ang mahigpit na hinihindi ng mga manggagawa na P125 karagdagan sa kanilang arawang sahod.

Patuloy na tinatanggihan din ng gubyerno ang P3,000 umentong mahigpit na hinihindi ng mabababang kawani ng gubyerno. Ang pinakamababang kawani ay tumatanggap lamang ng P4,000-P5,000 kada buwan. Ito ay katumbas ng P133-P167 lamang bawat araw. Isang malaking insulto ang kakarampot na 5% na pagtaas ng kanilang sweldo na isinabatas kamakailan ng rehimeng Macapagal-Arroyo. Wala pang P7 araw-araw ang katumbas nito—ni hindi sapat para sa isang lata ng sardinas.

Sa kabilang banda, iskandalosong nagpapakasasa naman ang matataas na upisyal ng gubyerno sa daan-daang libo hanggang milyun-milyong kinikita nila bawat taon sa anyo pa lamang ng sweldo. Huwag nang banggitin pa rito ang samutsaring iba pang tinatanggap nilang karagdagang benepisyso, tulad ng mga alawans para sa gasolina at representasyon, *per diem* tuwing bumibyahe at kung anu-anoo pa. Huwag na ring banggitin pa ang mga ninanakaw nila sa kabang-bayan sa iba't iba pang pamamaraan.

Tampok ang kaso ni Winston Garcia, *general manager* ng GSIS,

ahensya para sa seguro ng mga kawani ng gubyerno. Tumatanggap siya ng P6.5 milyon bawat taon. Ang kanyang batayang sweldo ay P4,283,748 at ang kabuuang kumpensasyon at benepisyo ay nagkakahalaga ng P2.3 milyon. Kabilang sa mga benepisyong ito ang bonus na P723,958; RATA (*representation allowance*) na P382,444; isang milyon bilang *provident fund*; P21,000 para sa alawans sa pagkain at P15,000 na benepisyong medikal.

Ang nagtala ng pinakamataas na iniuwing kita (P10.9 milyon/taon) bilang tagapangulo ng Philippine Charity Sweepstakes Office ay si Ma. Livia "Honey Girl" Singson-de Leon. Ang kanyang taunang batayang sweldo ay umaabot sa P440,000 at bahagi rin ng kanyang "kumpensasyon at benepisyo" ang P5 milyon na *intelligence fund* (pondong paniktik) at P4.7 milyon na *discretionary fund*. Ang huling dalawang pondo ay hindi inaawdit. Bukod sa mga ito, may balato pa siyang P90,000 tuwing may bola sa *sweepstakes*. Regalo ang mga ito ng rehimeng Macapagal-Arroyo kay Luis "Chavit" Singson, kapatid ni de Leon. Kapalit ito ng pagsiwalat ni Singson sa mga katiwalian at kaugnayan sa hweteng ng rehimeng Estrada at ang nasimulan nitong proseso tungo sa paghalili ni Macapagal-Arroyo kay Estrada.

Ilan pa sa nagtala ng pinakamataas na sweldo ay ang pangulo ng Philippine National Oil Company-Energy Development Corp. (P7.3 milyon) at ang mga bise-presidente ng GSIS (P5.8 milyon) at SSS (P4.9 milyon).

Bilang reaksyon sa pagtampok

ng usaping mga "milyunaryo" ang mga namumuno sa gubyerno, isinapubliko kamakailan ang listahan ng naturang mga "milyunaryo" sa loob ng burukrasya. Pinalalabas ng rehimeng Macapagal-Arroyo na binabago na ang kalakarang ito. Binalaan ng rehimeng Nasabing mga upisyal na magbawas ng sweldo at kung hindi'y dapat na silang magbitiw. Nasa listahan ang mga pinuno ng pampublikong korporasyon at institusyon na tumatanggap nang mula P691,670 hanggang P10 milyon kada taon.

Però pagpapakitang-gilas lamang ni Macapagal-Arroyo ang lahat ng mga ito para magpabango sa publiko at ikubli ang pananatili ng naglalakihang sweldo, higit pang mga pribilehiyo at di nawawalang kurakot ng mga upisyal ng pamahalaan, laluna ang mga nasa mas matataas na pusisyon.

Kunwa'y kinukundena ng gubyerno ang napakataas na sweldong tinatanggap ng mga upisyal na ito. Animo'y nagpapaawa pa nga si Macapagal-Arroyo sa pagsasabing mas maliit ang kanyang batayang sweldo kaysa sa tinatabo ng ibang ehekutibo ng gubyerno. Pero ang reaksyunaryong batas mismo ang nagbibigay-laya sa mga upisyal ng mga nabanggit na pampublikong korporasyon na magtakda ng mataas na sweldo at mga benepisyo para sa kanilang sarili. Labing-apat sa 72 pampublikong korporasyon ay hindi saklaw ng Salary Standardization Law, ang batas na nagpapako ng sweldo ng lahat ng empleyado sa bawat antas.

Ang mga ito ay ang sumusunod: Bases Conversion Development Authority, Bangko Sentral ng Pilipinas,

Patuloy na ipinagkakait ng gubyerno ang mahigpit na hinihingi ng mga manggagawa na P125 karagdagan sa kanilang arawang sahod. Patuloy na tinatanggihan din ang mahigpit na hinihingi ng mabababang kawani ng gubyerno na P3,000 karagdagan sa kanilang buwanang sweldo.

Sa kabilang banda, iskandalosong nagpapakasasa naman ang matataas na upisyal ng gubyerno sa daan-daang libo hanggang milyun-milyong kinikita nila bawat taon.

pinas, GSIS, SSS, Home Guaranty Corp., Land Bank of the Philippines, Philippine Deposit Insurance Corp., Philippine Health Insurance Corp. of the Philippines, Development Bank of the Philippines, Philippine Postal Corp., National Manpower Corp., Subic Bay Metropolitan Authority at Philippine Economic Zone Authority.

Bukod sa mga ehekutibo ng mga pampublikong korporasyon, ang mga senador at kongresman ay tumatabo ng malalaking halaga mula sa kanilang *pork barrel*, kikbak sa mga kontrata at samutsari pang mga paraan. Ang mga myembro ng gabinete, mga *political appointee* ni Macapagal-Arroyo at iba pang burukrata na itinalaga sa *board of directors* ng mga pampublikong korporasyon ay tumatanggap ng malalaking alawans at benepisyo na di hamak na mas malaki sa kanilang mga sweldo. AB

Ang halalan para sa *party list* at ang wastong papel ng mga progresibo sa loob ng reaksyunaryong parlamento

Ang paglahok at pagkapanalo ng ilang progresibong powersa sa nagdaang pakikibakang elektoral ay nagbukas ng dagdag na larangan para iba-yong maihayag at maisulong ang pambansa-demokratikong interes ng mamamayan at maita-guyod ang mga pakikibakang masa.

Bagamat nakapagkamit ng ilang makabuluhang tagumpay ang mga progresibo sa nakaraang eleksyon para sa *party list* (at para sa mangilan-ngilang mababang lokal na pusisyon), nananatiling mapagsasyang nadodominahan ng mga reaksyunaryo ang eleksyon para sa senado, kongresista ng mga distrito, gubernador, alkalde at iba pang pusisyon sa lokal na gubyerno.

Layunin diumano ng sistemang *party list* ang pagbibigay ng representasyon sa mga agrabyadong sektor ng mamamayan sa kongreso. Tungo rito, nakalaan ang 20% ng kongreso para sa mga kinatawan ng mga mahahalal na partido.

Sa aktwal, karagdagang instrumento ng mga naghaharing uri ang *party list* para akitin ang mga lider at organisasyong progresibo na malulong sa parlamentarismo, makibahagi sa mga kabulukan at pribilehiyong ipinagkakaloob ng reaksyunaryong sistema at talikuran ang paninindigan para sa tunay na

mga pagbabago sa lipunan.

Maliit na nga ang 20% isipasyong dapat nakareserva para sa mga agrabyadong sektor, sinikap pa itong agawin ng mga bulok na pulitiko at partidong kumakatawan sa mga reaksyunarong naghaharing uri sa pamamagitan ng pagpapatakbo sa eleksyon *party list* ng kanilang mga sugo. Nitong Mayo, maraming ganitong lumahok sa eleksyon para sa *party list*. Kabilang sa mga ito ang mga suportado at pinondohan ng gubyerno (MAD, VFP, COCOFED, APEC, NATCO-COOP), malalaking partido pulitikal ng mga naghaharing uri (Lakas-NUCD, NPC, PMP, LDP, LP, Promdi, Aksyon Demokratiko, True Marcos Loyalists, Osmeña), malalaking negosyo (CREBA) at malalaking sektang relihiyoso (CIBAC, BUHAY). Nakapangibabaw sa eleksyon *party list* ang ilan sa mga ito (MAD, VFP, Lakas-NUCD, NPC, APEC at CIBAC). Ang pagkuha ng mga ito ng mga upuan sa kongreso para sa *party list* ay puspusang tinutulan at napagtugumpayang mahadlangan ng mga progresibong organisasyon at demokratikong kilusang masa. Nakamit ito sa pamamagitan ng mga aksyong masa at ng taktikang pagsasampa ng kasos sa Korte Suprema. Inilinaw ng Korte Suprema na ang kwalipikado lamang na

lumahok sa eleksyong *party list* ay ang mga partido at organisasyong tunay na kumakatawan sa mga agrabatong sektor ng mamamayan. Sa mga aktwal na nagtamo ng rekitong pagkuha ng 2% o mahigit sa kabuuang boto para sa *party list*, tatlo pa lamang—Bayan Muna, Akbayan at Butil ang obligadong kinilala ng COMELEC na kwali-pikado.

Napakaliit pa rin ng bilang ng mga progresibo at tunay na kinatawan ng mga agrabyadong sektor kumpara sa mahigit 200 kinatawan ng mga reaksyunaryong naghaharing uri sa kongreso. Masa-hol pa, sa dalawa nang nakaraang eleksyon para sa *party list* sa bansa, mga isang dosena lamang ang napunan sa 52 upuang nakalaan para sa *party list*.

Anu't anupaman, hindi napigilan ang malakas na suporta ng mamamayan at malinaw na pagkapanalo ng isang progresibong partido, ang Bayan Muna. Ito'y sa kabilang garapal na dayaan, panghaharas at pagbibili ng boto ng mga reaksyunaryong organisasyong

tumakbo sa *party list*. Sa pamamagitan ng mahigit 1.7 milyong boto, malayong nanguna ang Bayan Muna sa lahat ng iba pang tumakbo sa eleksyong *party list*, kabilang na ang mga ekstensyon ng mga bulok na pulitiko at partido pulitikal nila, iba pang tahasang kumatawan sa mga interes ng mga reaksyunaryong naghaharing uri, mga nagpapanggap na rebolusyonaryong partido at mga repormistang grupo. Nangahulugan ito ng pag-upo sa kongreso ng tatlong kinatawan ng Bayan Muna.

Mababa pa ang kabatiran ng publiko sa *party list*. Wala pang kalahati ng mga bumoto sa nakaraang eleksyon ang bumoto rito. Ang malaking boto ng Bayan Muna sa kalakhan ay nagmula pa sa malawak na latag nito sa hanay ng masang anakpawis at sa suporta ng mga panggitnang pwersang lumahok at nagtaguyod ng EDSA 2. Sa mahusay na pakikipagalyansa, nakapagpalitaw ito ng karagdagang rekurs, nakapagpalawak ng ugnay sa mga prubinsya, distrito, munisipalidad at syudad, nakakuha ng dagdag na boto at nakapanansala sa pandaraya. Malyong mas maliit ang boto ng iba pa, liban sa MAD.

Bagamat nakakuha rin sila ng upuan sa *party list*, naipamalas din ang kakitiran ng baseng organisasyunal at impluwensya sa mamamayan ng Akbayan at Sanlakas at ng iba pang nagkukunwaring rebolusyonaryong organisasyon.

Sa kasu ng Sanlakas, noon pa mang huling bahagi ng 2000, nahiwalay na ito sa agos ng malawak na kilusang anti-Estrada

nang isulong nito ang islogang "Resign All". Ang AMIN, isa pang mapagkunwang rebolusyonaryong organisasyon sa Mindanao ay bumili pa ng mga boto, ngunit hindi pa rin umabot sa 2%.

Sa KABILA NG MGA TAGUMPAY NA ITO ng mga progresibo sa larangang elektoral, ang nananatiling susi sa pagsusulong ng mga demokratikong kahilingan ng mamamayan ay ang paglakas ng kilusang masa kapwa sa kalunsuran at kanayunan. Ang pagsulong sa pakikibakang elektoral at pakikipaka sa parlamento ay bahagi ng pangkalahatang pagsulong at paglakas ng mga rebolusyonaryo at progresibong pwersa. Layunin nating mas mabilis at komprehensibong isulong at palakasin ang lahat ng magkakaakibat na larangan ng rebolusyonaryong pakikibaka.

Hindi dapat mahiwalay sa kilusang masa ang pagkilos ng mga kinatawan ng progresibo at demokratikong kilusang masa at ng mamamayan sa loob ng parlamento. Magiging epektibong kinatawan lamang sila ng mamamayan sa loob ng reaksyunaryong parlamento kung pananatilihin nilang mahigpit ang ugnay nila sa demokratikong kilusang masa sa labas nito. Kinakailangang manatili ang tuon nila sa adyenda ng mamamayan at kilusang masa habang ginagamit din ang pamamaraan ng parlamento.

Pangunahing tungkulin ng mga progresibong pwersa sa loob ng parlamento na ilantad ang reaksyunaryong kongreso at reaksyunaryong estado sa kabuuan sa pamamagitan ng puspusang pagtataguyod sa mga isyu at pakiki-

**Ang pagsulong
sa pakikibakang
elektoral at
pakikipaka sa
parlemento ay
bahagi ng pagsulong
at paglakas ng mga
prebolusyonaryo at
progresibong
pwersa.**

baka ng sambayanan laban sa imperyalismo, pyudalismo at burukratang kapitalismo. Hindi sila dapat magamit sa layuning pabanguhin o sagipin ang bulok at naghihingalang sistema.

Mahalagang tungkulin din nila ang mahigpit na pagbabantay at puspusang paglaban sa pang-aakit ng parlamentarismo at bulok na sistemang pampolitika.

Malinaw ang limitasyon at hangganan ng pagkilos ng mga progresibong pwersa sa loob ng parlamento. Dahil kongreso ng reaksyon at mga reaksyunaryo, hindi ito magpapalabas ng batas na labag sa saligang interes at patuloy na makauring paghahari ng mga reaksyunaryong naghaharing uri. Gayunpaman, kailangang puspusang ipaglaban ng mga progresibong nasa kongreso, sa pakikipagtulungan sa mga aksyong masa sa labas nito, ang mga panukala at programang magbibigay ng kahit kaunting kaluwagan sa mamamayan. Kailangang sila ang maging boses ng inaaping mamamayan laban sa pagdausdos ng kanilang kabuhayan at pagyurak sa kanilang mga demokratikong karapatan.

Nagdudumilat ding katotohanan ang panunupil ng estado sa mga progresibong pwersa. Ang patuloy na pag-igting ng mga armadong labanan sa pagitan ng mga rebolusyonaryong pwersa at ng mga sandatahang pwersa ng estado at ang walang patid na pagtindi ng krisis na sumasaklot sa reaksyunaryong naghaharing sistema ay ibayong nagtutulak sa kaaway na higpit na ang pagmamanman, paggigipit at pananalakay sa mga progresibong partido pulitikal at sa

rebolusyonaryong kilusang masa. Ngayon pa lamang ay walang habas na ang paninira at paggigipit ng mga reaksyunaryo laban sa Bayan Muna. Pinalulutang ng mga propagandista at eksperto sa *psywar* ng AFP na ang Bayan Muna ay isa diumanong prente lamang ng Partido Komunista ng Pilipinas. Naiulat na rin sa mga pahayagan na nagpakalat na ang mga lokal na galamay ng US ng mga *hit squad* na tatarget sa mga lider ng hayag na demokratikong kilusan, kabilang na yaong mga kinatawan sa *party list*.

Malayong makitid pa ang puwang para sa mga progresibo at ang antas na kinaya nila sa pakikibakang elektoral at pamparlamento. Ang reaksyunaryong halalan ay pampolitikang arena na mahigpit na tinatanganan ng mga reaksyunaryong naghaharing uri. Kinatatangian ito ng malaganap at lubos na pagsandig ng mga reaksyunaryong pulitiko at partido pulitikal sa karahasan, kwarta, panlilinlang at pandaraya para manalo. Sa harap nito, ang pagsisikap at matagumpay na pagpupwesto ng ilang mga progresibo sa reaksyunaryong parlamento ay nagpapakita ng isang antas ng kakayahang ng mga rebolusyonaryo at demokratikong pwersa upang gamitin din ang mga kasangkapan at arena ng kaaway laban sa kanya at para magkamit ng mga benthe para sa kilusan at sa mamamayan. Naipakita na malaki ang puwang para mahigitan pa ang mga tagumpay na ito sa hinaharap, kasabay ng higit pa ring pagsulong ng armadong pakikibaka at ng kilusang masa.

Sa kabilang banda, ang reak-

Hindi dapat mahiwalay sa kilusang masa ang pagkilos ng mga kinatawan ng progresibo at demokratikong kilusang masa at ng mamamayan sa loob ng parlamento.

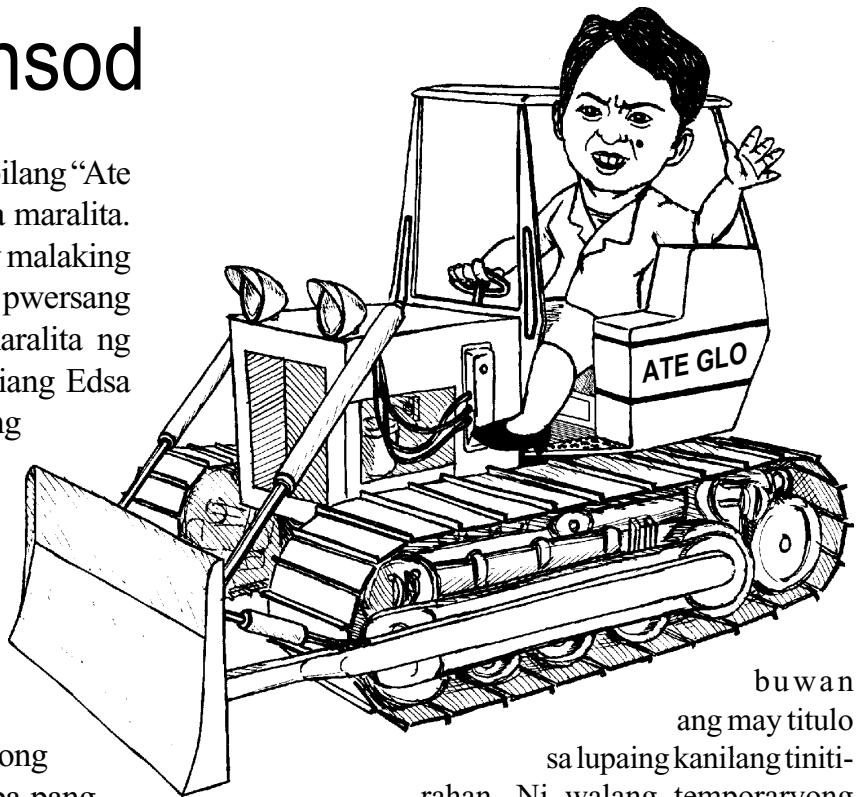
syunaryong eleksyon at parlamento ay hindi mapagpasyang magagamit ng mga rebolusyonaryong pwersa at mamamayan para makapang-agaw ng kapangyarihang pampolitika at makapagkamit ng mga fundamental na pagbabago para sa kapakanan ng mamamayan. Ang armadong rebolusyon ang nananating tanging paraan ng rebolusyonaryong kilusan at ng mamamayan upang maibagsak ang reaksyunaryo at bulok na naghaharing sistema. Esensyal at mas nangunguna sa pakikibakang elektoral at pamparlamento ang armadong pakikibaka at kilusang masa. Kasabay ng mga pagsisikap at tagumpay sa pakikibaka sa eleksyon at parlamento, kinakailangang higit na ilinaw sa mamamayan ang dimapasubaliang pangangailangan para sa pagsusulong ng armadong pakikibaka at sa pagpapalawak at pagpapalitim ng rebolusyonaryong kilusang masa sa kalunsuran at kanayunan. AB

Mga katotohanan sa likod ng “pagmamalasakit” ni “Ate Glo” sa maralitang lunsod

Nagpapabango si Macapagal-Arroyo bilang “Ate Glo” na kunway mapagmalasakit sa maralita. Nahamon siya ng pangayaring may malaking bilang ang nabayaran at nalinlang ng mga pwersang maka-Estrada mula sa hanay ng mga maralita ng lunsod upang mamobilisa para sa tinaguriang Edsa 3 at sa pagsugod sa Malakanyang noong Mayo 1. Kaya naglabas si Macapagal-Arroyo ng pakitang-taong direktibang magbibigay ng mga titulo para sa lupa sa mga komunidad ng mga maralitang lunsod sa Metro Manila at Mindanao. Kasabay nito, sa mga tinatawag niyang “konsultasyon sa mahihirap”, ipinangalandakan ni Macapagal-Arroyo ang mga pangakong pabahay, proyektong pangkabuhayan at iba pang serbisyo para sa mamamayang naghiihikahos.

SA LIKOD NITO, MARAMIHANG DEMOLISYON ANG ISINASAGAWA NG REHIMENG MACAPAGAL-ARROYO SA MGA KOMUNIDAD NG MGA MARALITANG LUNSOD. Sa loob ng napaka-iksing panahon, mahigit 18,000 pamilya ang agad na nawalan ng tirahan. Ilan lamang sa mga lugar na tinarget nito ang Malabon, Balintawak at Tondo sa Metro Manila. Mismong ang mga ahensya ng pabahay ang nag-utos ng demolisyon. Walang patumangga ang paglabag ng mga pulis at bayarang *goons* sa karapatang-tao ng mga maralita. Di malayong malapgasan ng rehimeng Macapagal-Arroyo ang rekord ng pinatalsik na rehimen sa buong taon ng 2000 sa usapin ng dami ng naging biktima at antas ng karahasan sa demolisyon.

Hunyo 28: Giniba ng mga armadong pulis at *demolition team* ang mga tirahan ng may 500 pamilya sa Barangay Catmon, Malabon. Ilang buwan nang binabayaran ng mga residente ng P300 bawat

buwan ang may titulo sa lupaing kanilang tinitirahan. Ni walang temporaryong lugar na inialok sa kanila ang lokal na pamahalaan, taliwas sa mismong batas ng reaksyunaryong sistema.

Hunyo 19: Mismong ang *demolition team* ng National Housing Authority at mga pulis ang nagwasak sa mga bahay sa Smokey Mountain sa Baryo Madaragat, Balic-Balic, Tondo. Hinaras, binugbog, ikinulong at pinagnakawan pa nila ang mga nanlabang residente.

Hulyo 12: Umabot sa 50 ang bilang ng mga maralitang lunsod na nasaktan sa marahas na demolisyon sa Malabon. Isang lalaki at tatlong babae kabilang ang isang buntis ang inaresto ng mga pulis. Ang mga inaresto ay kalahok sa paglaban ng mga residente sa tangka ng *demolition team* at mga kagawad ng Substation 2 ng PNP sa pamumuno ni Chief Supt. Pablo Aquino na gibain ang daan-daang bahay sa umano'y pribadong Gozon Compound sa Letre Road, Barangay Tonsuya.

Marso 5 at 9: Dinemolis ng mga tropa ng Task Force Control, Prevention and Removal of Illegal

Structures and Squatting ang mga bahay sa Old Samson Road, Balintawak, Quezon City. Dahil dito, limang bata ang tuluyang namatay sa tigdas nang mawalan ng kahit anong silungang bubong.

MATATANDAANG LIBONG KATAO, kabilang ang kababaihan at mga bata, ang dumanas ng kalupitan sa kamay ng mga elemento ng Philippine Army, Marines at SWAT ng PNP sa mga komunidad ng mga maralitang lunsod sa Maynila, Malabon, Navotas at Caloocan noong maagang bahagi ng Mayo. Kinurdunan, inatake, tinakot at iligal na pinaghuhuli ng mga naturang tropa ang mga residente rito. Kaakibat ito ng pagtugis sa mga pwersang maka-Estrada na lumahok sa pag-atake sa Malakanyang noong Mayo 1.

Ang kumakalam na sikmura ng masang anakpawis ay hindi kailanman mapupunan ng kahit anong panliligaw ni panlilinlang ng sinumang reaksyunaryo na mag-aastang kampyon nila nang hindi nilulutas ang pinagmumulan ng kanilang karalitaan. Ang kabuuang malakolonyal at malapydal na sistema sa bansa ang siyang pinakadahilan ng pagkakaroon ng milyun-milyong maralitang lunsod at patuloy pang pagdami nila. Tanging ang pagbabagsak nito at ang pagkakamit ng pambansang kalayaan at demokrasya para sa kapakanan ng mamamayan, laluna ng masang anakpawis, ang makalulutas sa suliranin ng mamamayang maralita. **AB**

Paggamit sa bansa bilang base militar, patuloy na iginigiit ng US

Muli na namang ipinaggigiitan ng imperyalismong US ang Acquisition and Cross-Servicing Agreement (ACSA), isang masaklaw na kasunduang magbibigay-laya sa mga pwersang militar ng US na pumasok at gumamit ng anumang pasilidad, saanmang dako sa bansa at kailanman nilang naisin. Mismong si Adm. Dennis Blair, Commander in Chief ng US Pacific Command, ang umamin nito.

Makailang beses nang ibinasura ng mamamayang Pilipino at kahit ng ilang reaksyunaryo ang ganitong tipo ng kasunduan. Matatandaang noong 1992 pa lamang, matapos sipain sa Pilipinas ang mga base militar ng US, agad nang ipinagdiinan ng mga upisyal-militar nito ang ACSA. Ngunit dulot ng naglagablab na sentimyento laban sa mga base militar nito, minarapat ng US na iatas ang paggigiit nito sa kasunduan. Kapalit nito, idinaan ang pagpirma sa isang *access agreement* sa Mutual Defense Board, isang komiteng binubuo ng mga kinatawan ng militar ng Pilipinas at US na nangangasiwa sa implementasyon ng Mutual Defense Treaty ng 1951. Sa *access agreement* na ito, binigyang laya ang mga pwersang militar ng US na gumamit ng mga paliparan at daungan ng Pilipinas at magsagawa ng maliitang mga pagsasanay-militar sa loob ng bansa.

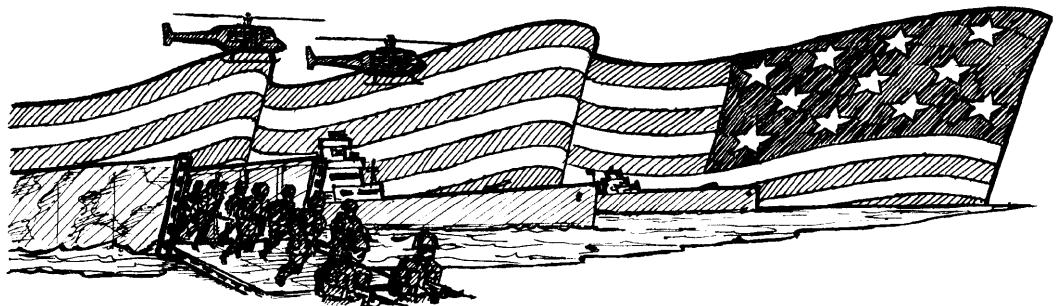
Noong 1994, nilayon ng US na palawakin ang saklaw ng nasabing *access agreement* sa pamamagitan

ng isang kasunduang tulad ng ACSA. Batay sa borador ng kasunduan, obligado ang militar ng Pilipinas na magbigay ng “suportang lohistika, suplay at serbisyo” sa mga pwersang militar ng US. Gayundin, magbibigay ang militar ng US ng katumbas nito sa mga pwersang militar ng Pilipinas. Bahagi ng “suportang lohistika, suplay at serbisyo” ang sumusunod: pagkain, tirahan, transpotasyon, petrolyo, langis, *lubricant*, pananamit, serbisyon pangkomunikasyon, serbisyon medikal, amunisyon, suporta para sa pagbabase (at ang kaugnay na gawaing konstruksyon), imbakan, serbisyon pagsasanay, mga pyesa, serbisyon *repair* at *maintenance* at serbisyon pampaliparan at pandaungan. Itong-ito rin ang mga serbisyo at suportang ibinigay noon ng Pilipinas sa mga base militar ng US sa loob ng bansa. Sa aktwal, bibigyang-daan ng ganitong kasunduan ang pleksibleng pagbabase ng mga tropang militar ng US sa bansa. Kaya’t

tamang sabihin na itatransforma nito ang buong Pilipinas sa isang baseng militar ng US.

Dagdag dito, nakasaad sa kasunduan na obligado ang Pilipinas na suportahan ang imperialismong US sa anumang sitwasyong mangailangan ito ng suportang lohistika, suplay at serbisyo. Pag-papatibay ito sa mga probisyon ng MDT na awtomatikong nagsangkot sa Pilipinas sa anumang digmaang isasagawa o kasasang-kutan ng imperialismong US, laluna sa Asia-Pacific at Middle East. Tungo rito, pahihintulutan ng ACSA ang *prepositioning*, isang taktika ng imperialismong US ng pag-iimbak ng mga kagamitang militar malapit sa bansang hindi nito itinuturing na "kaibigan". Ita-transforma nito ang Pilipinas sa isang malaking bodega ng mga kagamitang militar ng US, kabilang ng mga armas-nukleyar.

Idadaan na lamang sana sa isang kasunduang ehekutibo ang pag-papatibay sa ACSA. Ngunit iniatras

ito noong 1986 dahil sa malakas na pagtutol ng mga patriyotikong sektor, pati na ang ilang senador na kritikal sa kasunduan. Kasabay nito, sinuspinde ng imperialismong US ang pagsasagawa ng magkasanib na pagsasanay-militar sa Pilipinas.

Nag-astang kontra sa ACSA at anumang parehong kasunduan ang rehimeng US-Ramos upang umiwas sa pagtutol ng mamamayan. Ngunit sa likod nito, aktibong ikinampanya ng rehimeng pag-papatibay sa isang Status of Forces Agreement (SOFA) na magbibigay ng *immunity* sa mga pwersang militar ng US na nasa loob ng bansa. Noong 1999, pinagtibay ng senado ang Visiting Forces Agreement (pinalitan lamang ang pangalan) sa direksyon ng rehimeng US-Estrada. Malinaw na paghahanda ito para sa muling pagbabase ng pwersang militar ng US sa bansa sa pamamagitan ng ACSA. Ito lamang ang tanging dahilan kung bakit papasok sa isang ekstra-territoryal na kasunduan ang bansa gayong wala nang base militar ang US sa Pilipinas.

Hindi pa man napagtutibay ng imperialismong US at mga tutu nito ang ACSA, hindi ito naging hadlang para sa libreng paglabas-masok ng mga pwersang militar ng US sa bansa. Sa kabilang

kawalan ng ACSA sa pagitan ng dalawang bansa, tiniyak ito ng naunang mga kasunduan (Mutual Defense Treaty, Access Agreement ng 1993 at VFA ng 1999). Kahit limitado, walang patid na nagbibigay ng serbisyo ang Pilipinas sa mga pwersang militar ng US. Noong 1993, bago pa man naisiwalat sa publiko ang ACSA, dumating sa mga daungan ng Subic ang ilang barkong pandigma ng US upang kumuha ng suplay at magpakumpuni. Noong 1997, sa "bisita" sa Pilipinas ng noo'y presidente ng US na si Clinton, inamin nito at ng dating presidenteng Ramos ang "pagbibigay serbisyo" ng Pilipinas sa mga pwersang militar ng US at ang pagbibigay ng US ng ilang kagamitang militar sa Pilipinas.

Gayundin, matapos pirmahan ang VFA, muling naglunsad ng sunud-sunod na mga pinagsanib na pagsasanay-militar o mga "Joint Combined Exchange Training" (JCET) ang US at ang Pilipinas. Isang mahalagang bahagi ang JCET ng mapandigmang patakaran ng imperialismong US na sumusuhay sa patakaran ng imperialistang "globalisasyon". Ang pangunahing yunit militar ng US na sangkot sa mga pagsasanay na ito ay mula sa Special Forces ng militar ng US. Sa kober ng

...nananatiling
mahalaga para sa
imperialismong US
ang pagkakaroon ng
ACSA sa pagitan nito
at ng Pilipinas.
Estratehiko para sa US
ang Asia-Pacific at ang
mga pamilihan at
rekurso nito.

“pagsasanay”, abala ang mga espesyal na yunit na ito sa pag-iipon ng mga estratehikong impormasyon, mula sa topografiya, kasaysayan ng mga lokal na lider, ebalwasyon ng kakayahan ng mga armadong pwersa, mga potensyal na *landing site* at iba pa. Gayundin, direkta itong nagsasanay ng mga lokal na yunit pangkontra-“insurhensya” at naglulunsad ng mga operasyong paniktik laban sa rebolusyonaryong kilusan. Kabilang dito ang yunit ng mga tropang Amerikano na tinambangan ng isang yunit ng BHB sa Pampanga nitong nakaraang Hunyo. Sa aktwal, bahagi ang mga “pagsasanay” na ito sa patuloy na pagpapalakas ng imperyalismong US ng lakas-militar nito sa iba’t ibang dako ng mundo.

Sa kabilang ng mga umiiral nang kaayusang ito, nananatiling mahalaga para sa imperyalismong US ang pagkakaroon ng ACSA

Batay sa borador ng kasunduan, obligado ang militar ng Pilipinas na magbigay ng “suportang lohistikal, mga suplay at serbisyo” sa mga pwersang militar ng US. Gayundin, magbibigay ang militar ng US ng katumbas nito sa mga pwersang militar ng Pilipinas.

sa pagitan nito at ng Pilipinas. Estratehiko para sa US ang Asia-Pacific at ang mga pamilihan at rekuadro nito. Tungo rito, sinisikap ng US na ipailalim sa mahigpit na kontrol nito ang rehiyon. Nagdeploy ito ng mahigit 100,000 tropa sa rehiyon upang kontrolin ang mga rutang pandagat ng kanilang mga kalakal at tiyakin na libreng makakabahagi ang US sa mga pamilihan at estratehikong rekuadro nito katulad ng enerhiya.

Nakikita ng imperyalismong US ang rehiyon bilang potensyal na larangan ng tunggaliang mili-

tar, lalupa sa harap ng mga pang-ekonomyang ambisyon ng China. Kung kaya sa nakaraang mga taon ay mas maraming submarinong pang-atake ang itinalaga nito sa Asia-Pacific, mas maraming *war game* at estratehikong pananaliksik ang nakasentro rito at mas madiin ang US sa pagpapalawak ng lakas-militar sa rehiyon. Dalawa sa tinitiyak nito ay ang pananatili ng mga base militar ng US sa Hilagang Asia (Japan at Korea) at ang pleksibleng pagbabase ng mga pwersa nito sa Southeast Asia. **AB**

Patunay ng direktang pakikialam ng imperyalismong US sa mga operasyon laban sa rebolusyonaryong kilusan, napag-alaman kamakailan ng Bagong Hukbong Bayan sa Southern Tagalog ang pagdating ng kinatawan ng US Army na si Lt. Col. Jano Weintraub at ng kanyang asistant na si Maj. Joe Fletaer sa bayan ng Mamburao, Oriental Mindoro.

Dumating noong Mayo 30 ang dalawang kinatawan sa paliparan ng Mamburao sakay ng isang eroplanong C-12. Agad na iniutos ng mga nakatataas na upisyal ng PNP na bigyan sila ng oryentasyon sa sitwasyon ng “katiwasayan at kaayusan” sa eryang saklaw ng pulisia roon. Gayundin, iniutos sa pulisia rito na bigyan ang dalawa ng lahat ng kinakailangang tulong-

transportasyon at serbisyong panseguridad.

Para maipakita sa mga bisitang upisyal ng US Army, kasabay na iniutos din sa mga pulis ang sumusunod:

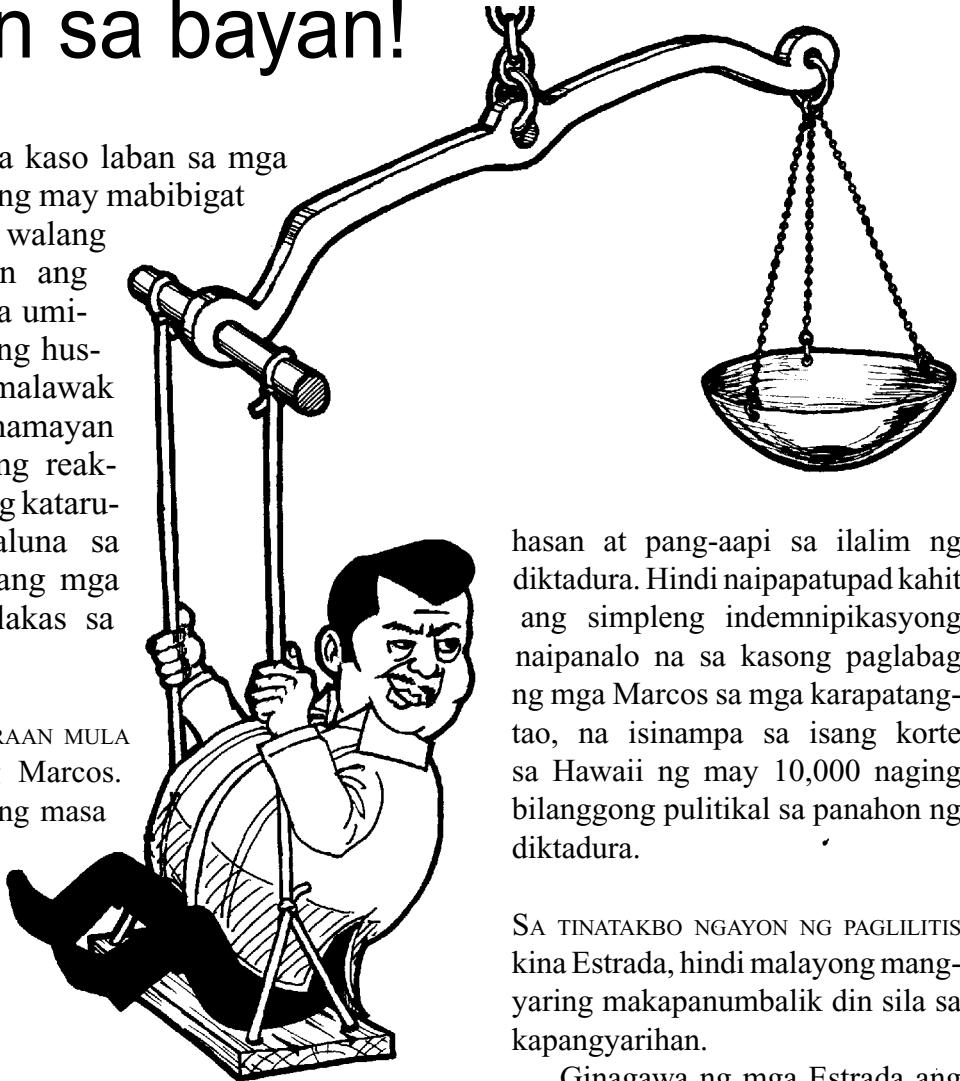
1. pagpapalawak ng lambat-paniktik sa pamamagitan ng Barangay Information Network at pagtatalaga ng kahit dalawang ahente sa sumusunod na lugar: eryang kinikilusan ng Bagong Hukbong Bayan, sa paligid ng istasyon ng pulisia ng munisipalidad at ng Provincial Mobile Group (PMG) at sa lahat ng kalyeng pambansa, prubinsyal at munisipal; at
2. paglulunsad ng edukasyon at oryentasyong pangseguridad sa hanay ng mga pulis.

Igiit ang pagpaparusa kina Estrada, mga Marcos at iba pang may mabibigat na kasalanan sa bayan!

Sa tinatakbo ngayon ng mga kaso laban sa mga Marcos at Estrada at iba pang may mabibigat na pananagutan sa bayan, walang nakikitang malinaw na batayan ang mamamayan upang magtiwala sa umiiral na reaksyunaryong sistema ng hustisya sa bansa. Sa katagalang, lumalawak at tumitimo sa isip ng mamamayan ang pagdududa sa kakayahang reaksyunaryong sistema na kamtin ang katarungan para sa mamamayan, laluna sa ganitong mga kaso kung saan ang mga nasasakdal ay ang pinakamalalakas sa hanay ng mga naghaharing uri.

LABINLIMANG TAON NA ANG NAKARARAAN MULA nang mapatalsik ang diktadurang Marcos. Dumagundong sa unang pag-aalsang masa sa EDSA ang walang pasubaling husga ng mamamayan at ng kasaysayan na responsible ang mga Marcos sa napakaraming karumal-dumal na pasistang krimen at walang-pakundangang pandarambong sa kabang-bayan. Subalit wala pa ni isa sa mga Marcos at sa kanilang mga galamay ang naparusahan ng reaksyunaryong estado para sa naturang mga krimen. Pinahihintulutan pa nга ng reaksyunaryong sistema ng hustisya na mamayagpag at makapanumbalik sa poder ang mga Marcos at mga kroni nila.

Liban sa ilang nakumpiskang pag-aari ng mga Marcos at mga kroni nila, ang kalakhan ng kanilang

nakaw na yaman ay ligtas na naitatago sa mga bangko sa labas ng bansa at sa mga *dummy corporation*. Tinatayang nagkakahalaga ito nang mahigit \$13 bilyon. Wala ni kusing nito ang napasakamay ng mamamayan.

Sa kabilang banda, patuloy na pinagkakaitan ng katarungan ang milyun-milyong mamamayang naging biktima ng pasistang kara-

hasan at pang-aapi sa ilalim ng diktadura. Hindi naipapatupad kahit ang simpleng indemnification naipanalo na sa kasong paglabag ng mga Marcos sa mga karapatang-tao, na isinampa sa isang korte sa Hawaii ng may 10,000 naging bilanggong pulitikal sa panahon ng diktadura.

SA TINATAKBO NGAYON NG PAGLILITIS kina Estrada, hindi malayong mangyaring makapanumbalik din sila sa kapangyarihan.

Ginagawa ng mga Estrada ang lahat upang pahinain at bagbagin sa anumang paraan ang pag-uusig sa kanila. Sinasamtala ng mga abugado nila ang bawat butas at puwang na pinahihintulot ng reaksyunaryong batas at sistema ng hustisya upang mailusot sila.

Hindi pa nagsisimula ang mismong paglilitis, di bababa sa 68 panukala na ang inihain ng mga abugado ni Estrada tungkol sa samutsaring bagay, at habang

tumatagal ay dinaragdagan pa nila ito. Sa dami na ng mga panukalang itinambak nila, epektibong nababahura ang korte at nababarahan ang pag-usad ng paglilitis.

Isang signipikanteng naipanalo nilang mosyon ay ang di pagpayag ng Korte Suprema na gamiting ebidensya sa kasong pandarambong ang mga libro de bangko ni Estrada, dahil umano sa Bank Secrecy Law o batas para panatilihing sekreto ang mga libro de bangko. Lubhang kakatwa na ngayo'y ang laman nito at pati na ang iba pang libro de bangko nina Estrada na nalantad na sa mamamayan at nagamit na noong *impeachment trial* ay hindi na muli maaaring gamiting ebidensya sa kasong pandarambong, samantalang pare-hong kaso lamang itong ipinasa sa Sandiganbayan ng naudlot na *impeachment court*.

Gayundin, nitong ikatlong linggo ng Hulyo, iniutos ng Sandiganbayan sa mga tagausig na limitahan ang saklaw ng listahan ng mga korporasyong pagmamay-ari ng mga Estrada sa mga dati nang nakasaad sa demanda. Sa gayon, mapipigilan ang Ombudsman na ipasok bilang ebidensya ang iligal na pamumuhunan ng mga Estrada sa mahigit 60 pang kumpanya.

Ang gayong mga buktot na desisyon ng Korte Suprema at Sandiganbayan ay magkukubli sa mga katiwalian at nakaw na yaman ng mga Estrada. Malaking dagok ang mga ito sa makatarungang paglilitis ng kasong pandarambong laban sa kanila.

Layunin din ng taktika ng mga Estrada na kaladkarin ang kaso hangga't kakayanin sa pag-asang makapanumbalik sila sa poder pagsapit ng eleksyon 2004, o kaya'y makaagaw ng kapangyarihan sa pamamagitan ng ekstraligal na pamamaraan tulad ng kudeta o kaguluhang tipong-“EDSA 3” bago pa man sumapit ang 2004. Sa bawat pagkakatao'y pinagmumukha rin nilang “api” at “martir” sina Estrada upang maakit ang simpatya ng mga loyalista nila at ng iba pang mamamayan, at magamit uli ang mga ito na pambala sa kanyon sa anumang maikakasang panibagong pakanang destabilisasyon.

HALOS 30 TAON DING ANG INUTIL NA REAKSYUNARYONG sistema ng hustisya sa bansa ay pinaikutan ng pasistang demonyo, *warlord* at tiwaling pulitikong si dating Col. Rodolfo Aguinaldo. Nitong Hunyo, sa wakas

Kinakailangang igiit ng mga progresibo at demokratikong pwersa at ng mamamayan ang paniningil ng hustisya sa kaso ng mga Marcos, Estrada at iba pang mga may mabibigat na pananagutan sa mamamayan.

ay rebolusyonaryong kilusan na ang naggawad ng katarungan sa marami niyang utang na dugo. Sa mas marami pang kaso, laluna sa kanayunan, tanging ang rebolusyonaryong kilusan ang nakatugon sa mga hinaing ng mamamayan para sa katarungan.

Bagamat tampok ang kanilang mga kaso, hindi lamang ang mabagal na pag-usad at alanganing tinatakbo ng mga kaso nina Marcos at Estrada at iba pang may mabibigat na pagkakasala sa taumbayan ang palatandaan ng pagiging bulok, inutil at mak-elitista ng sistema ng hustisya ang umiiral sa bansa. Ito ay araw-araw na napatutunayan ng mamamayan sa sarili nilang karanasan. Halos hindi mapakinabangan ng mamamayan ang mga reaksyunaryong korte para maipagtanggol at maitaguyod ang kanilang mga interes. Mapagpasya ang kontrol ng mga mapagsamantala at mapang-aping uri sa mga reaksyunaryong korte at sa kabuuang sistema ng pamamalakad sa hustisya sa bansa at nagagamit nila ang mga ito upang higit pang pagsamantalahan, supilin at apihin ang mga karaniwang mamamayan, laluna ang mga dukhang walang pang-gastos para makapaghabol ng katarungan.

Kinakailangang igiit ng mga progresibo at demokratikong pwersa at ng mamamayan ang paniningil ng hustisya sa kaso ng mga Marcos, Estrada at iba pang mga may mabibigat na pananagutan sa mamamayan. Kailangan din itong gawin para makamtan ang anumang kahit bahaga at pansamantalang bagay na ikasusulong ng interes ng mamamayan.

Kasabay nito, kailangan ding mabatid na mapagpasyang mareresolbahan lamang ang usapin ng pagkakamt ng katarungan sa bansa sa pamamagitan ng pagwawagi ng demokratikong rebolusyon ng bayan, sa pagpapawi sa luma't bulok na sistema at paglalagy ng isang bago't rebolusyonaryong sistema ng hustisya sa kamay ng mga rebolusyonaryong pwersa at mamamayan. **AB**

Patuloy na lumalala ang sistema ng edukasyon sa ilalim ng rehimeng US-Macapagal-Arroyo

Anim na buwan matapos lumahok ang puu-puong libong kabataan at estudyante sa pagpapatalsik sa tiwali at antimamayang si Estrada, wala pa ring positibong hakbang sa mga hinaing nila ang kasalukuyang administrasyon. Walang ibang pagbabago sa kalagayan ng mga estudyante sa ilalim ng rehimeng US-Macapagal-Arroyo kundi ang mas pagbigat pa ng patung-patong na mga pahirap sa kanila.

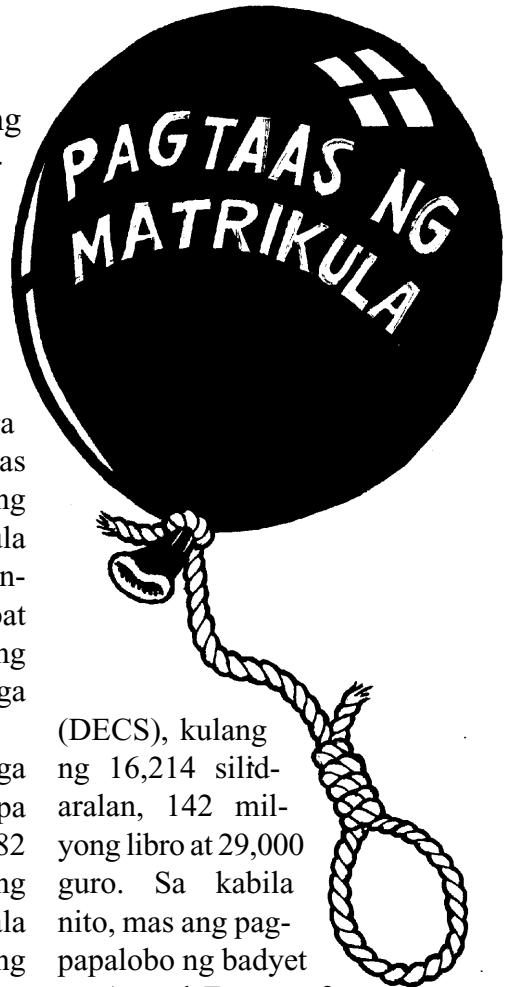
Sa harap ng pagtaas ng presyo ng mga produktong petrolyo, mga pangunahing bilihin, tubig at iba pang gastusin ng mga pamilya, mas nadagdagan ang pasanin ng mga estudyante at kanilang mga magulang. Nitong pasukan, lampas sa 400 pribadong kolehiyo at unibersidad sa buong bansa ang nagtaas ng matrikula. Sa Mindanao, humigit-kumulang 26 na pampublikong kolehiyo at unibersidad ang nagtaas ng mga bayarin nang abereyds na 15%.

Noong Mayo 23, inaprubahan ng Board of Regents ng University of the Philippines (UP) ang pagtaas ng matrikula at ibang bayarin sa UP Manila, UP College Baguio, UP Visayas at 20 sa 25 kolehiyo sa UP Diliman. Labintatlong kolehiyo sa UP Diliman ang nagtaas ng *graduate tuition fees* mula P300 tungong P500 bawat yunit, apat na kolehiyo mula P300 tungong P600 at isang kolehiyo mula P300 tungong P700. Ang mga kursong may laboratoryo sa College of Science na P300 kada yunit noong 1997 ay umaabot na sa P1,500 ngayon ang singil.

Sa Baguio City, may mga kolehiyo at unibersidad na nagtaas ng matrikula at ibang bayarin nang 5-10%. Maraming estudyante mula sa pribadong eskwelang elementarya sa lunsod na ito ang lumipat sa mga pampublikong paaralan ng syudad dahil sa pagtaas ng mga bayarin.

Ang mga pagtaas ng mga bayarin sa eskwela ay dulot parin ng Education Act of 1982 na pinananatili ng kasalukuyang rehimeng. Sa batas na ito, wala nang restriksyon sa pagtataas ng matrikula. Nagdulot ito ng 2,000% pagtaas sa matrikula mula nang isinabatas ito ng diktador na si Marcos. Sa kabila ng mga pahirap na dala ng mataas na presyo ng edukasyon, tanging ang pagpipirmi sa 15% maksimum na pwedeng itaas ng matrikula ng mga estudyante sa unang taon nila sa kolehiyo ang paulit-ulit na ipinapanukala sa Kongreso.

Ayon mismo sa mga pahayag ng mga upisyal ng Department of Education, Culture and Sports

(DECS), kulang ng 16,214 silid-aralan, 142 milong libro at 29,000 guro. Sa kabila nito, mas ang pagpapalobo ng badyet ng Armed Forces of the Philippines (AFP) ang binigyang-pansin ng rehimeng. Nitong Hulyo, sa anibersaryo ng AFP, ipinahayag ni Macapagal-Arroyo ang pagbibigay ng P10 bilyon dito para sa "modernisasyon" nito. Ang pagbabayad ng utang panlabas at korapsyon ang iba pang malalaking lumalamon sa badyet ng reaksyunaryong gubyerno.

Noong 1997, naglaan ang reaksyunaryong gubyerno ng P12 bilyon mula sa utang sa World Bank para sa pagpapagawa ng 2,000 silid-

aralan bawat taon. Subalit noong 1998, dalawa lamang ang naipagawa mula rito at 200 lamang sa unang hati ng taong kasalukuyan.

Noong Enero 23, kauupo pa lamang ni Macapagal-Arroyo sa poder, nagpahayag ng apat na kahilingan ang mga estudyante, sa pamamagitan ng National Union of Students of the Philippines. Ang mga ito ay ang 1) pagtigil sa pagtaas ng matrikula, 2) pagtaguyod sa mga demokratikong karapatan ng mga estudyante, 3) pagdagdag sa subsidyong edukasyon, at 4) walang kundisyon pagpapalaya sa mga estudyanteng bilanggong pulitikal. Wala pang tugon ang rehimeng US-Macapagal-Arroyo.

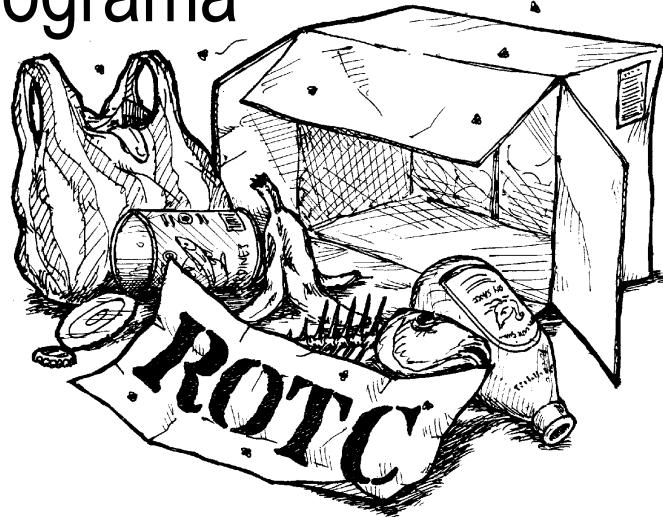
Sa panibagong pagtaas ng mga bayarin sa eskwela at sa kakulangan ng subsidyo ng pamahalaan, inulan ng mga batikos, pagtutol at protesta ang rehimeng US-Macapagal-Arroyo. Pabalbal itong sinagot ng Commission on Higher Education sa pagsabing kung nais ng mga estudyante ng may kalidad na edukasyon, kailangan nila itong bayaran.

Nagbuo ng alyansa ang mga mag-aaral na tinawag nilang Education for All (Edukasyon para sa Lahat). Nitong Hulyo 23, sa State of the Nation Address ni Macapagal-Arroyo, lumahok sa malawak na protesta sa Kongreso ang mga estudyante upang muling igiit ang kanilang mga kahilingan.

Malaon na ang laban ng mga estudyante sa bulok na sistema ng edukasyon. Kapalit ng komersyalizado, pyudal, maka-imperialista at elitistang edukasyon, ipinaglalaban nila ang libre, siyentipiko, makabayan at makamasang edukasyon. Habang walang batayang pagbabago sa sistema ng ating lipunan, mananatiling api ang kabataan at siil ang kanilang karapatan sa edukasyon. **AB**

Kabataan at estudyante laban sa ROTC

Pagkakaisa laban sa dagdag-pasanin, bulok at maanomalyang programa

Bumwelo sa panunungkulan ni Macapagal-Arroyo ang mga pagtutol at sumiklab nitong Hulyo ang mga protesta ng mga estudyante laban sa Reserve Officers Training Corps (ROTC). Ipinanawagan nilang ibasura ang bulok, maanomalya, dagdag-pasanin at pasistang programang ito.

Ang ROTC ay apat na semestre o dalawang taong lingguhang sapilitang “pagsasanay-militar” ng kalalakihang estudyante sa kolehiyo. Nakapaloob ito sa kurikulum ng kanilang mga kurso at rekisito ito sa kanilang pagtatapos.

Taong 1922 nang umpisahang ipatupad ng US ang ROTC bilang opsyonal na pagsasanay-militar sa University of the Philippines. Noong 1939, sa pamamagitan ng isang *executive order*, ginawang sapilitan ni Manuel L. Quezon ang pagsasanay na ito para sa lahat ng kalalakihan.

Mula’t mula, hindi para sa interes ng sambayanang Pilipino ang layunin ng ROTC.. Nakapaloob ito sa pinakaunang batas na ipinasa ng gubyernong Commonwealth sa bansa, ang Commonwealth Act No. 1 (National Defense Act). Binuo ito ng US bilang paghahanda sa banta ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Hangad ng US na gamiting pambala sa kanyon ang mga kabataang Pilipino sa napipinto noong inter-imperialistang gera.

Pasistang makinarya, batbat ng korapsyon

Sarisaring reklamo ang inirrehistro ng mga estudyante at kanilang mga magulang laban sa ROTC.

Talamak ang korapsyon sa loob nito. Ginagawa itong palabigasan ng maraming mga kumandante at mga upisyal militar. Kadalasan, ang uniporme at iba pang kagamitan sa ROTC ay ibinebenta nang mas mahal kaysa dapat na halaga nito. May mga kasong ring sapilitang pinabibilhan ng meryenda ang mga kadete sa panahon ng mga pagsasanay.

May mga upisyal ding nagkakamal ng malaking halaga sa pagpapabayad sa mga gustong lumusot sa kurso o sa mga hindi kayang magsanay, katulad ng mga may kapansanan. May mga kasong para ipwera na sa pagsasanay ang mga may kapansanan, sinisingil sila ng hanggang ilang libong piso.

Lalong kinukuba ng mga gastusin sa ROTC ang mga magulang ng mga mag-aaral na kumukuha nito. Sa harap ng pataas nang pataas na halaga ng mga

bayarin sa eskwela, dagdag pang pasanin ang pinalobong mga gastusin sa ROTC.

Kailangang ituluy-tuloy ng mga estudyante ang paglaban dito upang mabawasan ang mga pahirap ng estado sa kanila at kanilang mga magulang. Kasabay ito ng laban sa iba pang mga pahirap tulad ng walang-tigil na pagtaas ng matrikula at ibang bayarin na repleksyon lamang ng mas malawak na pagpapahirap ng bulok na sistemang kinakalinga ng bawat rehimene.

pasismo at sindikato sa ROTC.

Sa pamamagitan ng batas, ginawang ekstensyon ng pasistang makinarya ng reaksyunaryong militar ang kalalakihang sapilitang pinagsanay sa ROTC. Ginagamit ng reaksyunaryong sandatahan ang reserbang kwerpong ito sa paniniktik sa mga progresibong organisasyon ng mga estudyante sa mga paaralan.

SA HARAP NG MALAWAKANG PROTESTA NG MGA KADETE ng ROTC at ng iba pang sumusuporta sa kanila, nagmamatigas ang AFP na panatilihin ang bulok at maanomalyang programang ito. Iginigiit nitong kailangan ang ROTC upang sanayin daw ang kabataan sa pagtanggol sa bansa. Kailangan lamang umanong magkaroon ng mga reforma sa kurso. Sa katunayan, ihinahanap na lamang nila ng katwiran ang pagpapatuloy nito.

Nagpapakalat din ng anti-komunistang panirang propaganda ang AFP laban sa mga organisasyon ng mga estudyante na mariling tumututol sa ROTC. Ang kupas nang taktikang ito ng reaksyunaryong sandatahan ay isinasagawa upang takutin ang iba pang mag-aaral at kanilang mga magulang laban sa mga protesta. May mga kasong rin ng pananakit at harassment sa mga kadeteng lumalahok sa mga pagkilos.

Sama-samang pagkilos

Nagpahayag ang mga estudyante na tuluy-tuloy nilang isusulong ang nasimulang laban hanggang sa tuluyang maibasura ang ROTC.

Formal nilang binuo ang kanilang pagkakaisa sa isang alyansa, ang Abolish! (Network for the Abolition of ROTC). Binubuo ito ng mga organisasyong Anakbayan, League of Filipino Students, Student Christian Movement of the Philippines, National Union of Students of the Philippines, College Editors Guild of the Philippines at mga konseho at publikasyon ng mga estudyante. Inilunsad ng Abolish! nitong Hulyo 9 ang kampanya para mangalap ng isang milyong lagda laban sa ROTC na iniharap nila kay Gloria Macapagal-Arroyo sa State of the Nation Address (SONA) nito sa pagbubukas ng Kongreso nitong Hulyo 23.

Nagsagawa ang mga kadete at mga tagasuporta nila ng sunud-sunod na *walkout*, mga barikada at mga piket sa iba't ibang panig ng bansa.

Nitong Hulyo 1, libong estudyante sa Metro Manila ang nag-*walkout* sa treyning at nagmartsa ►

MGA BALITA NG PAKIKIBAKA

1 SARHENTO, 2 CAFGU PATAY SA PANANAMBANG SA COMPOSTELA VALLEY

Isang sарhento ng Philippine Army at dalawang elemento ng Citizens' Armed Forces Geographical Unit ang napatay nang ambusin sila ng mga Pulang mandirigma sa Barangay Anibungan, Maco, Compostela Valley nitong Hulyo 14. Ang mga inambus ay kabilang sa isang *composite team* ng 60th IB. Nagsasagawa sila ng *combat patrol* nang sila'y tambangan.

1 SUNDALO PATAY SA AMBUS NG BHB SA AGUSAN DEL SUR

Isang sundalo ang napatay at dalawa pa ang nasugatan matapos silang tambangan ng mga gerilya ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa Barangay Kinambukagyang, San Luis, Agusan del Sur nitong Hulyo 18. Ang mga inambus na sundalo ay kabilang sa 36th IB ng Philippine Army na itinalaga upang proteksyunan ang Tecland Inc., na balak magtayo ng plantasyon ng *Acacia mangium* sa lugar, sa kabilang ng pagtutol ng mga katutubong Banwaon. Ang gubat na hahawanin para sa plantasyon ng Tecland Inc. ay kabilang sa lupang ninuno ng mga Banwaon.

► sa Mendiola. Daan-daang kadete ng UST ang nagboykot sa treyning sa gitna ng mahigpit na seguridad. Nagsunog sila ng isang pares ng uniporme ng ROTC bilang simbolo ng kanilang protesta.

Nitong Hulyo 8, umabot sa 400 kadete ang nag-*walkout* sa Ateneo de Davao. Sa UP College Baguio naman, 130 kadete ang nag-*walkout* nitong Hulyo 14. Nagmartsa sila sa Session Road at hinikayat ang mga kadete ng iba pang eskwelahan sa lunsod na sumama sa protesta.

Nitong Hulyo 15, libo-libong estudyante sa Metro Manila ang muling lumahok sa magkakasabay na kilos-protesta. Umabot sa 7,000 estudyante ang nagbarikada sa University of the East-Calooan, Adamson University, Arellano University at Technological University of the Philippines. Sa Far Eastern University, 500 kadete ang nagpiket. Sa Tacloban City naman, kasama ang mga mag-aaral ng UP-Tacloban at Leyte State University, 200 kadete ang nag-*walkout* sa kanilang pagsasanay sa Leyte Institute of Technology.

Umabot sa 300 ang nag-*walkout* sa UP Los Baños

MGA OPERASYONG PAGPARUSA, INILUNSAD SA CAMARINES NORTE AT BATANGAS

Pinarusahan ng BHB ang Smart Communications Inc. sa pamamagitan ng pagpapa-sabog sa *cell site* nito sa Cabangbang, Daet, Camarines Norte nitong Hulyo 25.

Bago nito, pinarusahan din ng BHB ang JG Summit Petro Chemicals sa pamamagitan ng pagsunog nitong Hulyo 6 sa dalawang bus na *air-conditioned* na pagmamay-ari ng kumpanya. Ang pamamarusa ay isinagawa sa Barangay Sinloc, Batangas City. Pinababa muna at pinalayo ng mga Pulang mandirigma ang mga pasahero bago buhusan ng gasolina ang mga bus at silaban.

Pinarusahan ang dalawang kumpanya dahil sa hindi nila pagtalima sa patakaran ng rebolusyonaryong kilusan hinggil sa pagbubuwis.

nitong Hulyo 21. Sa bisperas ng SONA ni Macapagal-Arroyo, daan-daang mag-aaral ang muling lumahok sa mga boykot. Sa halip na pag-alis lamang sa kanilang mga *training field*, sama-sama silang naglinis ng mga kalsada ng España, Bonifacio Circle sa Caloocan at Commonwealth Avenue ng Quezon City upang ipakita na may ibang makabuluhang bagay kaysa ROTC. Sa Mindanao naman, lumahok sa *walkout* ang mga estudyante ng University of Mindanao, Ateneo de Davao University, University of Southeastern Philippines, Holy Cross of Davao College at San Pedro College.

Isang napakagandang bagay ang pagkakaisa ng mga estudyante sa buong kapuluan laban sa dagdag-pahirap na ROTC. Kailangang ituluy-tuloy ng mga estudyante ang paglaban dito upang mabawasan ang mga pahirap ng estado sa kanila at kanilang mga magulang. Kasabay ito ng laban sa iba pang mga pahirap tulad ng walang-tigil na pagtaas ng matrikula at ibang bayarin na repleksyon lamang ng mas malawak na pagpapahirap ng bulok na sistemang kinakalinga ng bawat rehimene. AB

MGA BALITA NG PAKIKIBAKA

PAGPAPATALSIK SA ABUSADONG YUNIT MILITAR, IGINIIT NG MGA AETA SA PAMPANGA

Makailang ulit na nagpiket sa kapitolyo ng Pampanga nitong unang dalawang linggo ng Hulyo ang mga katutubong Aeta upang igiit ang pagpapatalsik sa kanilang barangay ng abusadong 24th IB. Sa pangunguna ng Central Luzon Aeta Association, kinundena ng mga taga-Barangay Nabuklod sa Flori-

dablanca ang pagdukot ng militar sa dalawang lider ng komunidad na sina Barangay Kapitan Angel Binuran at Nelson Mallari, isang konsehal ng barangay. Nawala ang dalawang lider noong huling bahagi ng Hunyo.

Inireklamo rin ng mga katutubo ang patuloy na panghaharas, pang-

hahalughog, paglalasing, pagpapaputok ng baril at pambahastos sa kababaihan ng mga sundalo. Ang Barangay Nabuklod, na nasa hangganan ng Pampanga, Bataan at Zambales ay paulit-ulit nang tinatarget ng mga operasyong militar ng 24th IB mula pa noong Disyembre 1999.

PULONG NG GROUP OF 8 BINATIKOS NG MALALAKING PROTESTA

Binatikos ng may 200,000 demonstrador ang pulong ng Group of 8 (G8) na ginanap nitong Hulyo 21-22 sa Genoa, Italy. Ang G8 ay grupo ng walong pinakamakapangyarihang imperyalistang bansa sa mundo. Kabilang dito ang US, Germany, Japan, Canada, France, United Kingdom, Italy at Russia.

Ang protesta sa Genoa ay pinakahuli sa serye ng malalaking raling inilunsad laban sa mga pagpupulong ng mga imperyalistang gubyerno at mga ahensya sa iba't ibang dako ng mundo sa mga nakaraang taon. Nilalabanan ng mga demonstrasyon ang itinataguyod nilang adyenda ng imperyalistang "globalisasyon" at ang idinudulot nitong dagdag na pahirap para sa mga mamamayan ng daigdig.

Brutal na sinalakay ng mga pulis ang rali. Isang demonstrador, ang 23-taong-gulang na si Carlo Giuliani, ang namatay nang barilin siya ng pulis. Mahigit 230 ang nasugatan sa madugong pag-atake. Umabot sa 280 katao ang inaresto.

Kinaumaghan, sinalakay din ng pulis ang isang eskwelahan na nagsilbing himpilan ng Genoa Social Forum, isang masaklaw na organisasyong kinapapa-looban ng mga grupo mula sa iba't ibang bansa na lumahok sa protesta. Siyamnapu't dalawa ang inaresto sa reyd. Ayon sa mga hinuli, sila'y pinadapa sa sahig at saka binatuta, pinagsisipa at pinagbubugbog.

Puu-puong libo ang nagrali nitong Hulyo 24 sa

Rome, Genoa, Florence, Bologna, Palermo at iba pang syudad sa Italy upang kundenahin ang karahasan ng pulis. Umabot sa 40,000 ang nagprotesta sa Rome. Sa Genoa mismo, umabot ito sa 10,000 katao.

Sa Athens, Greece, may 800 demonstrador ang nagrali sa tapat ng embahada ng Italy para kundenahin ang pagkakapaslang kay Giuliani. Isang demonstrador ang nasugatan at tatlo ang inaresto nang makipagsagupaan ang mga pulis sa isang hanay ng mga nagrarali.

Kinundena sa mga raling ito ang naiulat na pananakit at pagkakait ng mga karampatang proseso sa mga inaresto sa rali at eskwelahan. Ayon sa mga ulat, ang mga inaresto ay hindi pinayagang kumonsulta sa kanilang mga abugado o makita ng kanilang mga kamag-anak. Ang mga banyagang kabilang sa mga inaresto ay pinagbawalan ding makipagkita sa mga upisyal ng kanilang mga embahada.

Limandaang katao naman ang nakimartsa sa Genoa nang dalhin sa sementeryo ang mga labi ni Giuliani at umabot sa 1,000 ang dumalo sa kanyang libing.

Dahil sa matinding protesta, napilitan ang pulisia ng Italy na pakawalan nang walang sakdal ang karamihan sa mga hinuli. Naobliga rin ang maka-Kanang gubyerno ng Italy na iutos ang pag-iimbestiga sa pulis na pumatay kay Giuliani.

MGA BALITA NG PAKIKIBAKA

MGA KILOS-PROTESTA INILUNSAD KAUGNAY NG SONA NI MACAPAGAL-ARROYO

Umabot sa 20,000 katao mula sa mga militanteng organisasyon ang lumahok sa mga kilos-protesta laban sa SONA o *state of the nation address* ni Gloria Macapagal-Arroyo nitong Hulyo 23. Kabilang sa mga dumalo ang BAYAN, Bayan Muna, Kilusang Mayo Uno (KMU), Katipunan ng mga Magbubukid ng Pilipinas, Gabriela, Kadamay, Anakbayan, League of Filipino Students, Promotion of Church People's Rights, Kairos Philippines, Plunder Watch, Courage, Migrante, Health Alliance for Democracy, UP-Cure, Ugat Lahi, Kilusang Agham, League of Concerned Professionals, Ecumenical Movement for Justice and Peace, ProGay, Youth Movement for Justice and Meaningful Change, mga kasapi ng dating Estrada Resign Movement at mga delegasyon mula sa Timog Katagalugan at Gitnang Luson. Naglunsad ng malawakang boykot ng ROTC ang Abolish! at iba pang mga organisasyon ng mga estudyante upang makadalo sa rali.

Naglunsad rin ng mga rali sa mga lunsod ng Baguio, Angeles, Lucena, Bacolod, Dumaguete, Iloilo, Cebu, Tagbilaran, Gen. Santos at Davao at sa lalawigan ng Aklan.

Iginiit ng mga demonstrador ang paglilitis kay Estrada sa kasong pandarambong. Tinutulan nila ang mga patakaran ng imperyalistang "globalisasyon", deregulasyon at pribatisasyon na ipinagpapatuloy lamang ng rehimeng Macapagal-Arroyo. Binatikos din nila ang patu-

loy na pagdami ng mga paglabag sa mga karapatang-tao at umiigting na militarisasyon sa kanayunan sa ilalim ng bagong rehimeng. At iginiit nila ang kagyat na mga kahilingan ng mamamayan tulad ng P125 *across-the-board* na pagtaas sa arawang sahod ng mga manggagawa.

Isang "Gloria mula sa kahon" ang inihanda para sa rali ng Ugat Lahi, isang progresibong grupo sa sining. Unang iniluwal ng kahon ang *effigy* ni Macapagal-Arroyo na naglalarawan ng pagtatalima sa interes ng mga naghaharing uri, malalaking dayuhan at lokal na negosyante at militar. Iniluwal din ng kahon ang *effigy* ni Estrada na nagpapakita na kailangan pang igiit ang pag-uusig sa kanyang kaso ng pandarambong; isang buwaya na nagsisimbolo ng imperyalistang "globalisasyon" at pribatisasyong sakim sa tubo; isang buwitreng naglalarawan ng pagtatangging ibigay ang karagdagang P125 sa

sahod ng mga manggagawa at iba pang kagyat na kaginhawaan sa kabuhayan ng mamamayan; at isang asong ulol na naglalarawan ng patuloy na paglabag sa mga karapatang-tao at kawalan ng kapayapaan sa bansa.

Pinasumpa ng mamamayan ang tatlong kinatawan ng Bayan Muna. Hindi na sila nakalahok sa pagbubukas ng Kongreso dahil sa mabagal na paglalabas ng desisyon ng COMELEC hinggil sa pagiging lehitimo ng mga grupong tumakbo sa halalang *party list*. Sa tinawag na "People's Proclamation", si Satur Ocampo, na anak ng mga magsasaka mula sa Sta. Rita, Pampanga, ay may hawak na palay bilang simbolo ng masang magbubukid. Si Crispin Beltran ng KMU ay may tangang maso bilang simbolo ng masang manggagawa. Si Liza Masa naman ng Gabriela ay may dalang kulay-ubeng bandila bilang simbolo ng kilusan sa pagpapalaya ng kababaihan.

Ipinababatid ng Kawanihan sa Impormasyon ng Partido Komunista ng Pilipinas ang muling paglulunsad ng **Ka Roger Online**, ang Internet *homepage* ng kawanihan.

Sa pamamagitan ng Ka Roger Online, layunin ng kawanihan na mabigyan ang mga kasapi ng Partido, rebolusyonaryo at demokratikong pwersa, organisasyon ng masmidya at taong-midya at ang publiko sa kalahatan ng mga balita mula sa rebolusyonaryong larangan. Pana-panahon din itong maglalabas ng mga pahayag, sanaysay at mga praymer na naglilinaw sa pagsusuri ng Partido sa mga pinakamahahalaga at maiinit na mga isyu sa bansa at daigdig. Ilalathala rin dito ang mga pangkalahatang direktiba ng pamumunuan ng Partido.

Matatagpuan ang Ka Roger Online sa <http://www.angbayan.org/pib/index.htm>.